

JO VAIG AMB MI

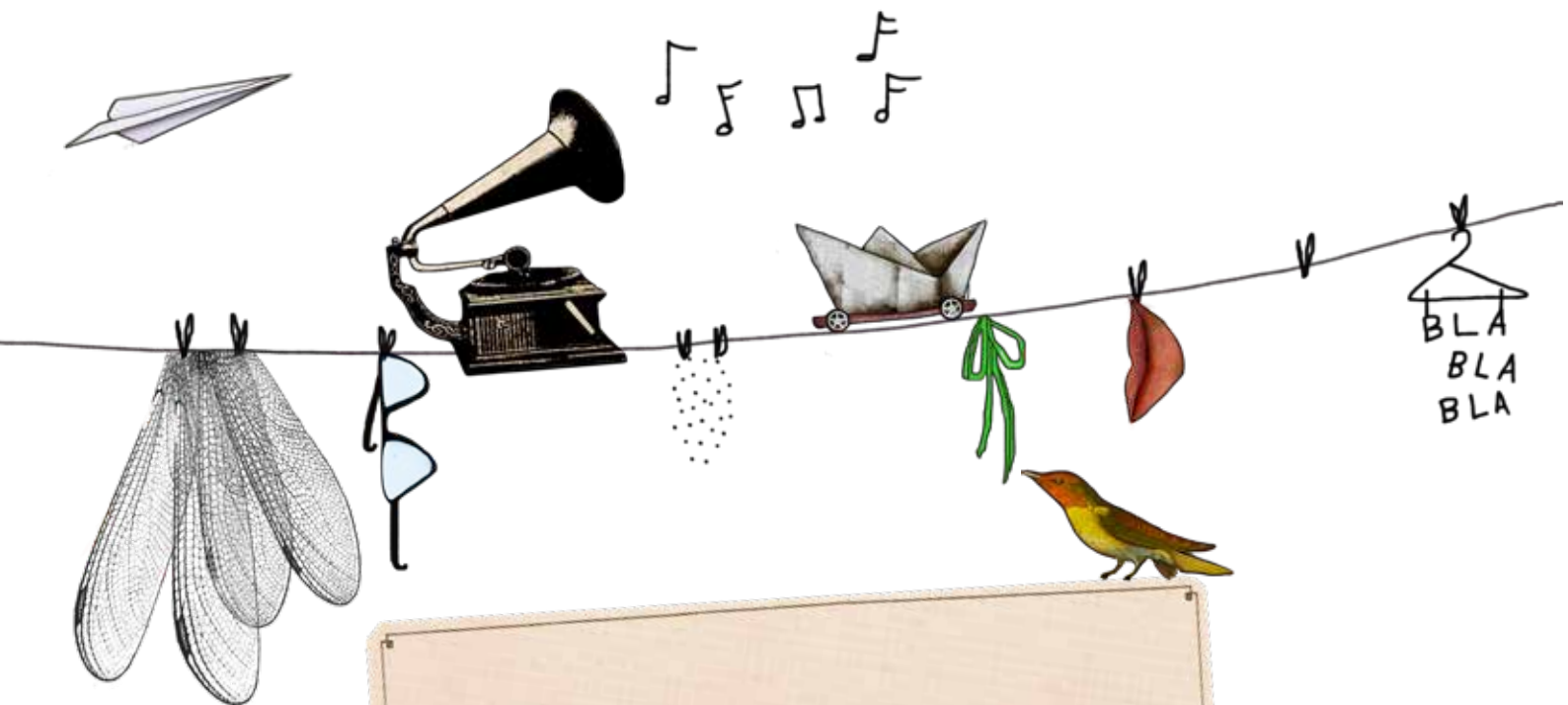
RAQUEL DÍAZ REGUERA I PACO MIR

UNA OBRA ENCISADORA SOBRE
L'AUTOESTIMA RECOMANADA
PER L'INSTITUT DE LA DONA

VAL LA PENA CANVIAR
LA NOSTRA MANERA DE SER
PER AGRADAR ALS ALTRES?

VANÍA

JO VAIG AMB MI

GUIA DIDÀCTICA

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ
2. INDICACIONS PER AL PROFESSORAT.
3. ABANS D'ANAR AL TEATRE
 - 3.1 L'origen de l'obra
 - 3.2 Activitats
4. DESPRÉS DE VEURE L'OBRA DE TEATRE
 - 4.1 Activitats
 - 4.2 Debats

1.INTRODUCCIÓ

JO VAIG AMB MI és una proposta de teatre infantil elaborada a partir del conte homònim de Raquel Díaz Reguera, publicat el 2015 per l'editorial Thule.

La història gira al voltant de la Sol, una nena que, davant la possibilitat de no ser acceptada i de no agradar als altres, va a poc a poc renunciant a tot allò que la fa especial i que la configura com la persona que en realitat és per a quedar convertida en una silueta desdibuixada que en res s'assembla a ella mateixa.

En aquesta renúncia, la Sol aconsegueix l'objectiu que s'havia marcat: ser acceptada amb els criteris de normalitat establerts però... qui és la nena a la qual ara veuen tots?... Sense les seves ulleres, sense les seves cuetes, sense les seves cançons, sense els ocells del seu cap... Ara és la nostra protagonista la que ja no es reconeix a si mateixa.

En un gir dels esdeveniments, la Sol decideix reivindicar a la nena que realment és, aquesta que ara s'amaga darrere de la seva nova imatge i comportament. Vol recuperar la seva essència i rescatar totes i cadascuna de les coses que la feien ser ella mateixa.

El conte JO VAIG AMB MI s'ha convertit, des de la seva publicació, en una valuosa eina per a mestres i mestres. A través dels seus protagonistes, aquesta història ens convida a reflexionar i ens permet treballar a l'aula qüestions tan importants en el desenvolupament de nens i nenes com l'autoestima, l'acceptació d'un mateix i dels altres i el respecte a la diferència i a la diversitat en totes les seves formes.

2. INDICACIONS DIDÀCTIQUES PER AL PROFESSORAT

L'obra de teatre JO VAIG AMB MI va dirigida a nens i nenes dels tres cicles d'Educació Primària (6 a 12 anys). A priori pot semblar un rang d'edat ampli en el qual les diferències maduratives entre unes edats i altres estan molt marcades. No obstant això, la forma i el llenguatge utilitzats en l'obra, així com la comunicació visual i l'ús repetitiu dels conceptes essencials, fan d'ella una funció que tant els més petits com els més grans poden entendre i gaudir sense perdre en el camí el missatge que pretén transmetre.

L'autoestima i el valor de la diferència són els eixos principals sobre els quals es construeix la història. Temes que de manera transversal es treballen diàriament a les nostres escoles amb els nostres nens i nenes.

Si el teatre és, en essència, art i cultura, és també, pel fet de ser el que és, educació. Portar a nens i nenes al teatre és possiblement sembrar la seva capacitat de reflexió i anàlisi, la sensibilitat artística. Ens agradaria que aquesta guia fos un bon instrument per extreure el màxim profit a l'assistència del vostre alumnat a la funció de JO VAIG AMB MI. A dalt el teló!

El fet de portar els alumnes al teatre ja té un valor pedagògic en si mateix. Estimular la reflexió, el pensament, és, sens dubte, contribuir al desenvolupament harmònic de la personalitat del nostre alumnat.

Des d'una perspectiva didàctica, plantejem l'abans i el després de l'assistència a l'obra de teatre. La guia aporta recursos de treball anterior a l'assistència i recursos per a treballar sobre ella posteriorment.

3. ABANS D'ANAR AL TEATRE

3.1 L'origen de l'obra

L'obra està basada en el conte JO VAIG AMB MI de Raquel Díaz Reguera. En la seva lectura anem descobrint a una nena que, per aconseguir que el noi que li agrada es fixi en ella, va perdent elements i trets de la seva personalitat. El primer valor que posa en relleu el plantejament és el de la PERSONALITAT: jo sóc com sóc, amb les meves característiques originals que em fan ser qui sóc; si deixo les meves característiques de costat, qui sóc llavors? D'aquí passem a l'AUTOESTIMA: m'agrada ser com sóc, cada ésser humà té les seves pròpies característiques que li fan sortir-se de "allò normal"; enllaçant així amb el tema de la DIVERSITAT, tots som –afortunadament– diferents i en la cerca de l'acceptació la nostra protagonista va perdent precisament la seva DIVERSITAT, la seva AUTOESTIMA i en definitiva la seva PERSONALITAT.

Aquest argument es pot extrapolar amb facilitat a la cerca de l'acceptació en un grup a costa de perdre els trets més originals de cada persona, problema que, en major o menor mesura, afecta a nenes i nens en el seu creixement personal i social. Afortunadament, la Sol s'adona de l'absurd que suposa deixar de ser un mateix per a aconseguir cridar l'atenció del noi que li agrada.

L'adaptació del conte ha estat realitzada per Paco Mir, i trasllada a l'escenari l'evolució dels nostres personatges aportant joc teatral, humor, ritme i cançons al text i a les bellíssimes il·lustracions del conte.

3.2 Activitats

Lectura "dramatitzada" del conte. Millor si comptem amb alguna alumna o alumne valent que s'atreveixi a fer-ho. També s'aniran mostrant les il·lustracions per a anar introduint a l'alumnat en el món estètic creat per l'autora.

Després de la lectura, podem plantejar debats com per exemple:

Per agradar a algú deixaria de ser jo?

Per ser acceptat canviaria aspectes de la meva personalitat o del meu aspecte?

Què es considera "allò normal", i qui decideix què és tal cosa?

4. DESPRÉS DE VEURE L'OBRA DE TEATRE

De tornada a aula, proposem diverses activitats relacionades amb l'obra, com les indicades a continuació, en les quals tractem de recordar dades dels personatges, formulem valoracions i opinions de l'espectacle, i acabem amb jocs i debats relacionats amb l'experiència teatral que totes i tots hem viscut.

4.1 Activitats

Personatges:

Com es diu la protagonista?

I la seva amiga?

Quin és el nom del seu amic?

I el noi que li agrada?

A què es dedica el mare?

Que li agradaria dedicar-se el pare?

Quin instrument musical toca la protagonista?

Quins elements va deixant enrere la Sol? Recordem:

cuetes, ulleres, pigues, somriure, ocells, cançons, conversa, ales...

Espectacle:

T'imaginaves així als personatges?

I els escenaris?

I el vestuari?

Quins personatges de l'espectacle no apareixen en el llibre?

Joc: "Si jo fos..."

Objectiu:

Fomentar la imaginació i l'empatia. Cada nena o nen es posa en el lloc del personatge assignat i imagina, donades les circumstàncies plantejades en l'obra, què faria, com reaccionaria, quin consell donaria a la Sol, què faria respecte a Martín si m'ha tocat el personatge de la Sol, etc.

S'assigna a cada alumna/e un dels personatges (Sol, Ana, Luis, Martín, Mare o Pare). Comença cada exposició amb la frase "Si jo fos (personatge)..." i continua explicant el que hauria dit o fet. Després d'una primera volta en la qual cadascú ha fet la seva exposició, podem desenvolupar el joc escènic fent interactuar a personatges, una alumna que ha parlat com a Sol interactua amb un alumne que fa de Lluís i una alumna que fa d'Ana.

Escenes possibles:

Sol-Ana-Luis

Mare-Pare-Sol

Ana-Luis

Martín-Luis

Mare-Pare

Sol-Luis

Ana-Sol

Joc: "Sóc diferent, sóc únic/a"

Objectiu: posar en valor les diferències que ens defineixen com a persones amb identitat pròpia. Les nostres característiques físiques, les nostres qualitats, els nostres gustos... Tot allò que ens fa ser únics i al qual no hem de renunciar per a agradar-li als altres.

Cada alumne rep, per sorteig, i de la forma en la qual el mestre o mestra consideri, el nom d'un dels seus companys o companyes de classe.

A partir d'aquí, haurà de preparar-se una breu representació en la qual, sense nomenar-la, descriu tan bé com sigui possible, a través de les seves qualitats positives i els trets personals que la caracteritzen, a la persona que li ha tocat. La resta del grup haurà d'endevinar de qui es tracta.

4.2 Debats

ELS "POPUS"

Què és ser "popu"? Qui són els "popus"? Com reconèixer-los? Avantatges i inconvenients de ser o no ser "popu".

OBSOLESCÈNCIA PROGRAMADA

El pare planteja un tema, l'obsolescència programada, que pot donar lloc a una reflexió a l'aula. Tothom té un aparell (joguina, tauleta, consola, ordinador, etc.) que s'ha espatllat just en acabar la garantia, o cal canviar una peça que costa molt més que el propi aparell, o ja no té actualitzacions...

EL RIURE, MOTOR DE LA VIDA

El pare de la Sol sap com alleujar-li quan la veu trista. Hi ha una cançó que diu "és preferible riure que plorar". És veritat? És més important la gent seriosa? Quina és la millor manera d'enfrontar-se amb els problemes? Ens podem riure de tot?

4.3 La Sol et necessita.

Completa les lletres que falten per a recordar els elements que la nostra protagonista ha anat perdent i pinta'ls sobre el dibuix.

LL_Ç_S A LES C__T_S PA_AU_E_
U_LL_E_S C__Ç_N
S_MR__R_
P_G__S
AL_S

